

TANKAR

Stilleben. En blombukett i en vas, några äpplen i en skål, ett simpelt kålhuvud. Simpelt? Enkelt, lågt? Det fanns en tid då jag ansåg det, någån gång på 1970-talet. Längesen. Och nu - nu när allting tycks rasa samman, samtidigt som tillvaron själv förvandlats till ett stilleben, still life, stilla liv?

Tillfälle till reflektion, fördjupning, eftertanke. I alla fall försöker jag det, samtidigt som närstudiet av det krympta motivet ger mig chans att lära mig mer om färg och form.

Särskilt är jag upptagen av utmaningen att karva fram tre dimensioner ur den platta ytan, ett evigt problem, som modernismen trodde sig ha avskaffat och postmodernismen i sitt subjektivistiska navelskådande inte ens kan begripa. Mina lärare: Ucello, Brueghel, van Gogh, Picasso, Rivera, Guttuso, O'Keeffe.

Och apropos liv. Vår tid är ju maniskt fixerad vid döden. Pandemin. Kriegen. Mördandet. Allt det nattsvarta. Där vill mina små penselkrafts i konstens marginal påminna om motsatsen och öppna ett fönster mot det som växer, grönskar och vill liv. Grönsakerna på mina bilder kommer ofta från egna odlingar. Ett mycket fredligt slit. Nästan som att måla en tavla.

Men hälsosammare, tror jag

Istället för CV

Jag är autodidakt. Konstproduktion har jag mest sysslat med de senaste åren. Men det jag gjort förut har lett fram hit vill jag tro. Läste konsthistoria i min ungdom och visade konst på Göteborgs Konstmuseum, Röhsska och hade ABF-kurser i ämnet samt skrev konstkritik (bl a i tidskriften Paletten). Släppte detta för politisk journalistisk. Sedan folkhögskollärare.

Växlade så om till dokumentärfilm. Gjorde ett 20-tal filmer på 90- och 00-talen, både för SVT och utlandet. Var ska man skryta om inte i ett CV så därför berättar jag nu att min kortfilm "Killer Boots" (om våld o skindheds), som förutom att den fick priser på många internationella festivaler till slut hamnade på MOMA – Museum of Modern Art i New York – när de visade de bästa europeiska konstnärliga dokumentärerna 1997.

Gjorde också två konstnärsporträtt för SVT K-special – ett om Lars Hillersberg från Gnesta och ett om Lars Lerin från Munkfors (kan ses på SVT Play titel "På den yttersta dagen...").

Från 90-talet och framåt har jag verkat som satirtecknare om samhällelig dumhet och jävelskap. I GP, DN, Arbetaren och en rad facktidskrifter. Numera publicerar jag mig bara då och då på min Facebooksida. Dessa svartvita kolteckningar har jag visat på många utställningar, både separat och samlingsdion

De sista åren – och numera alltmer flitigt – målar jag som sagt.